

Lr. Frances Pujol
Lump

Puigerdà 25 d'agost de 1935

Estimat mestre; Suposo que devia rebre una postal meua des de Ribes explicant-li com anava la collita per aquelles terres, i una altra d'Andorra, on hi vaig anar amb la meua muller.

De la vall de Ribes ens en varem anar amb 225 cançons, algunes ben boniques, i alguna altra d'inèdita; la collita doncs, va esser força abundant.

En canvi ens te a la Cerdanya, aburrits de no fer res. Se de dir-hi que som per aquí, i sols hem fet 33 cançons.

A Puigerdà, hem trobat un excel·lent col·laborador, amb Mossèn Antoni Monsó, organista, el qual ens ha fet recórrer la població en totes direccions, i ficar-nos en els ^{tots} recons i reconets, però, cantaires, no ~~sa'~~ hem sortit pas.

A Llívia l'amic Araïol que hi estineja, i el Sr. Arboi, soci de l'Orfeo Català, i molt conegut de Llívia, i dels pobles de la Cerdanya francesa, feren també esforços per trovar cantaires. Una sola dona varem poder consultar, que ens presentaren com a l'única cantaire de coses populars, i sols tres cançons li varem transcriure, acompanyades amb ternals, com totes les que hem pogut copsar d'aquestes terres.

L'amic Araïol, ens duqué a Llívia i a Enr, però a Llívia, hi va anar fa, Mr. Touché, i a Enr, segons indicació del capellà, que es poeta i músic, català de Reus, és Mr. Roger Castella, que havia

guanyat un premi de recull de cançons, en la Festa de la
música catalana, no hi ha sinó un ballet que el ballen el
dia de la Festa; en el va cantar i li copiarem.

Varem fer coneixença, amb Mme Gai, poetessa del Rosselló,
que ens va contar una tonada de cançó de bressol, i ens va
dir que Mr. Jean Amade de Perpinyà, havia publicat, de poc,
un llibre sobre cançons populars rosselloneses, amb alguns
textos. Ella sap les tonades d'unes quantes, i Mr. Castellà, le
hi recullirà. Ens va fer però l'impressió que mes s'hauria es-
timat que les hi recollíssim nosaltres.

A alp, hi varem trobar en Pau Cot, ~~que~~ a qui vostè havia
recollit mes danses. Cançó a alp, cap, com no siguin mes
variants que el mateix Pau Cot ens va cantar, assegut en un
prat, entre mig d'una colònia esquerrana - semisindesta - comunista.

A Cairaut, potser hauríem trobat l'únic cantaire fins ara.
L'entem esperant, com que cada festa ve a Puigcerdà, ens
cantarà les cançons aquí mateix.

Cada dia al vespre, ~~faiç~~ escriu la crònica, i cada vuit
dies l'envia a Mr. Puyat, i aïlls veu com va la missió, i de
pas fa fa tinc aquesta feina avançada.

~~Ja~~ ara acaba d'arribar el cantaire de Cairaut, i tinc de fer
punts.

Saludi a la seva esposa, en l'longues també els saluda,
i vostè estimat mestic, rebí una abraçada, del seu
deixeble i amic de cor

Joan Tomàs

